உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தசாதனக்கட்டளை.

காப்பு.

சேதனன்வி யாபகநல் லறிவினைம றைத்தோங்கிச் செறிந்த பாச
வேதனைநீத் தமலனுட னத்துவிதக் கலப்பெய்தி விளங்க ஞான
வேதனமதடைந்திடுவா னுண்மை நூல்களின்முன்னம்விரித்துரைத்த
சாதனமீ தெனவியம்பத் தனித்தவிநா யகன்றாளைச் சாற்று வாமால்.

நூல்.

"சர்யாக்ரியாசயோகச்ச ஜ்ஞாநஞ்சேதிசதுர்விதம்
ஆத்மநாம்பந்தமுக்த்யர்த்தம் கல்பிதாநிசிவேநவை"

சாதனமாவது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென நான்கு வகைப்படும். சரியையாவது தேகத்தினைச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்தல். அதாவது புறத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய உருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும்வழிபாடு. இது சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானமென நால்வகைப்படும்.

முதலாவது சாதனம்.

சரியையிற் சரியை.

சலசுத்தி முதற்சுத்திசெய்து பீஜமந்திரங்கூடாமல் ஆசமனம், இதயாதிகளினால் அங்கநியாசம், விபூதிதாரணம், சடங்கநியாசம்,மார்

ச்சனம், அகமருடணம், சிவமூல மந்திரம், பரமேசுவரி மந்திரம், கணபதி மந்திரம், சுப்பிரமணிய மந்திரம், குரு, ஆதித்தன், இருடிகள், மனுடர், பூதங்கள், பிதிர்கள் இவர்களுக்குத் தருப்பணம் முதலியவைகளை யுணர்த்துவது.

சரியையிற்கிரியை.

திருக்கோயிலின் நியதிசெய்யுமளவில் சாயையை மிதியாதிருத்தல், எச்சிலுமிழாதிருத்தல், சிவநின்மாலியஞ் சேரப்பட்ட சண்டேசுரத்தானம் நின்மாலியம் விழுங்கோமுகைத்தான மிவற்றைக்கடவாதிருத்தல், பலிபீடத்தை இடபத்தேவரைக் குறுக்கிடாதிருத்தல், தெய்வத்தானங்களிற் கால்நீட்டாதிருத்தல், விரையவாராமலும் ஒன்று இரண்டுபிரதட்சணம் பண்ணுதிருத்தல், திருவலகாற்கிருமிகள் சாகாமல் மேற்பட அலகிடல், சாணகங்கொள்ளுமிடத்து ஈன்றணிமையதும் நோயுள்ளதல்லாததுமான பசுக்களிற் சாணகம் பூமியிலே விழுமுன்னே இலையிலேற்றுக்கொள்ளல், அன்றிச் சுத்தநிலத்தில் விழுந்தால் மேல்கீழ்தள்ளி நடுப்படவெடுத்து, நதி ஓடை வாவியாதிகளில் வடித்தெடுத்த திருமஞ்சனத்தால் மெழுகிடல், நந்தவனமுண்டாக்கல், இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டிற் கட்டுவதாகிய திருமாலைகளையுண்டாக்கிச் சிவபிரானுக்குச் சாத்தக்கொடுத்தல், திருவேடத்தார்க்கு அடிமைத்தொழில்புரிந்து அவரேவலின் வழியே நிற்றலாகிய இவைகளையுணர்த்துவது.

சரியையில்யோகம்.

எழுகோடி மந்திரவடிவுகளைத்தன்னிதயத்திலே தியானிப்பது. அல்லது நாடோறுந் திருக்கோயினியதிசெய்யுமிடத்துச் சதாசிவநாயனூர் திருமேனியைக் கீழாதாரசத்திமுதல் மேற்சுத்தமாயையளவாக அக்கினிசொரூபமான வித்தியாதேகமாகத் தியானித்து இந்தவளவிலே பதுமராகஒளிபோலத் திருமேனியைத்தியானித்துப் பிர

தட்சணம் செய்யுமளவில் ஒருகாற்பாதாளத்திலே வலம்வருகிறதாயும், ஒருகாற் பூமியிலே வலம்வருகிறதாயும், ஒருகா லாகாயத்திலே வலம்வருகிறதாயும் திருக்கோயினியதி நினைத்துச் செய்துவருநோமெல்லாம் அந்தத்தழற்பிழம்பான ஒளியுடனே மனப்பற்ருகிச் செய்ய வுணர்த்துவது.

சரியையில்ஞானம்.

ஒன்றையுங் கொலைசெய்யாமை, இந்திரியங்களை யடக்குதல், பொறை, உண்மையன்பு, தியானம், தவம், சத்தியம், சிவனேவலாக அறிவுகோடல் ஆகிய ஞானபுட்பமெட்டினையுஞ் சாத்தல், சதாசிவ மூர்த்தியையும் அவன் வேடம்பூண்ட அவனடியாரையும் அந்தமூர்த்தி மன்னுங்கோயிலையும் அந்தப்பரம்பொருளாகவே நிச்சயித்துக் கைகொண்டு அதுவே தனதுபணியாகத்தியானஞ்செய்திருப்ப தனை யுணர்த்துவது.

இரண்டாவது சாதனம்.

கிரியையாவது இந்திரியங்களைச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்தல். அதாவது புறத்தொழின் அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு. இது கிரியையிற் சரியை, கிரியையிற் கிரியை, கிரியையில் யோகம், கிரியையில் ஞானமென நால்வகைப்படும்.

கிரியையிற்சரியை.

கலசுத்தி முகசுத்திசெய்து பீஜமந்திரத்தோடுகூடிய மந்திராசமனம், விபூதிதாரணம், உருத்திராட்சதாரணம், அக்கினிகாரியம், அங்கநியாசம், கரநியாசம், மார்ச்சனம், அகமருடணம், சிவகாயத்திரிசெபம், பஞ்சாட்சரசெபம் என்பவைகளை யுணர்த்துவது.

கிரியையிற்கிரியை.

புஷ்பம் திருமஞ்சன முதலிய உபகரணங்கள்கொண்டு ஆன்ம சுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, என்னும் பஞ்சசுத்திகளுஞ்செய்து சிவலிங்கத்தின் பீடத்திலே சத்தியாதி சத்திபரியந்த பதுமமாகிய சிவாசனம்பூசித்து, அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து, அவ்வித்தியாதேகத்திற்குச் சீவனுயுள்ள நிஷ்களரூபரும் சருவகருத்தாவும் சருவவியாபகருமாகும் பரசிவனாகிய மூர்த்திமானைத் துவாதசாந்தத்தின்மேலே தியானித்து முன்னே நியாசஞ்செய்த வித்தியாதேகத்திலே ஆவாகித்து, சுவாமீ! பூசையின்முடிவு எதுவரையுமோ அதுவரையும் நீர் அன்புடன் இவ்விலிங்கத்தினிடத்தே சாந்நித்தியராயிரும் என விண்ணப்பஞ்செய்து பூசித்துத் தோத்திரம் பிரதட்சணம் நமஸ்காரம் முதலிய பண்ணிச்சூரியபூசையுடன் சிவபூசையை முடித்தலையுணர்த்துவது.

கிரியையில்யோகம்.

மேதாகலை முதல் உன்மனாகலை யீருயுள்ள சோடசகலைகளுள்ளே, மேதாகலை, அர்க்கீசகலை, விடகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமரூபினிகலை, அகந்தைகலை, அனாதிகலை, அனாசிருதைகலை, சமனாகலை என்னும்கலைகளிலே தனித்தனியமைந்து கிடந்த தத்துவம் முதலியவைகளை எல்லாம் இருதயமுதல் சமனாந்தம்வரையும் சோபானமுறையாய் அவ்வக்கால மாத்திரையினுள்ளே கடந்து கடந்து சென்று பஞ்சாக்கரத்தின் நாமாக்களிலேவைத்து, சமனாந்தே பாசசாலம்என்றறிந்து அவற்றைக் கழித்துவிட்டு உன்மனாந்தே பரசிவனெனக்கொண்டு சிவத்தைத்தியானித்துப் பின்பு தியானிப்போனாகிய தானும் தியானமும் தோன்றாது தியானப்பொருளாகிய சிவமொன்றே விளங்கப்பெற வுணர்த்துவது.

கிரியையில்ஞானம்.

எல்லாவுயிர்க்கும் அந்தக்கரணங்களுக்கும் ஆதாரமாவது சூக்குமவெழுத்தெனக்கண்டு சூக்குமத்தாலே இதயத்திலேபூசித்து மூலாதாரத்தில் பிரணவத்திலே அக்கினியையெழுப்பி ஓமஞ்செய்து புருவமத்தியிலே விந்துத்தானமாகிய கோதண்டத்தே தியானமுற்றுப் பொருந்தலாம். அல்லது மூலாதாரந்தொடங்கிப் பன்னிரண்டங்குலத்திலே நாளமாய் அதுமுப்பத்தொரு தத்துவமான மாயையளவாய் மலோபதானம் மூன்றும் சுத்ததத்துவ மைந்துமாக எட்டும் மலராக்கி அதற்குட் சிவன்வடிவு வித்தியாதேகமாக்கி இந்தவடிவுடையவன் சிவனாகக்கண்டு அருச்சிப்பது. அல்லது பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்ட வடிவுகளுங் காணப்படாத நிட்களவடிவுமாகிய எல்லாவற்றையுஞ் சத்திவடிவாகக்கண்டு இதற்குப் பிராணனாகச் சிவனை த்தியானித்துத் தரிசித்துக் கைகொண்டு எவ்விடத்தினுமாக அறிவு இரவும் பகலும் விடாமற்கொள்வது ஆக விவற்றைக்குறித் துணர்த்துவது.

மூன்றாவது சாதனம்.

யோகமாவது காணங்களைச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்தல். அதாவது அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடையஅருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும்வழிபாடு. இதுயோகத்திற்சரியை, யோகத்திற்கிரியை, யோகத்தில்யோகம், யோகத்தில் ஞானமெனநால் வகைப்படும்.

யோகத்திற்சரியை.

கண்டமளவும் விரல்செலுத்திப் பித்தம்வாங்கலும் சலத்தை வாங்கி யுள்ளேகொள்ளுதலும்செய்து, பிரணவமந்திரத்தாலே பூரித்துக் கும்பித்து ரேசித்து அஞ்ஞானம்நீக்கத்தக்கதாக மூன்றுகாலமும் உத்தூளனஞ்செய்து, தாழைச்சாற்றால் உப்பும், புளியுஞ்சிராய்ச்

சாம்பனிராற் புளியும், கடுக்காயாற் கைப்புமறுத்து அன்னங்குறைத்துக் கறிகள்நீக்கி,சத்திரயோகம் தூலகன்மமாகிய மெய்யிற்றொழில், உடற்கன்மமாகிய சங்காரயோகமுதல் செய்துவருவதாகிய இயம நியமங்களை முன்செய்து, சங்கிதாமூலமந்திரத்தாலே சிவனை மனத்திற்றியானித்துத் தண்டம்பண்ணிப் பரிவுறுமதனை யுணர்த்துவது.

யோகத்திற்கிரியை.

பதினாறுமாத்திரையளவிற்கு வாயுவைப்பூரித்து,அறுபத்திநாலு மாத்திரையளவிற்குக் கும்பித்து முப்பத்திரண்டு மாத்திரையளவிற்கு ரேசித்தல், பிரணவத்தினை உச்சரித்து வாயுவையுள்வாங்குதல், இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு வாயுக்களைத்தினவழியிலே குறைத்தல், இரண்டோசியினாலும் வாயுவைப் பலகாலுள்வாங்குதல், புருவமத்தியிலே தியானித்தல், வாயுவைக் கபாலத்தினின்றுந்தோன்றி ஒடுங்கினதாகத் தியானித்தல், வாயுவையடக்கிக் கன்னமூலத்தால் விடுதல், உடம்பை பூரிப்பித்தல், வாயுவை எப்போதும் மேனோக்கிச்செலுத்துதல், சித்திரநாடி வச்சிரநாடி சுழுமுனைநாடிகளிலே வாயுவைச் செலுத்துதல், உபத்தத்தால் வாயுவைஎற்றல், பிரமாந்திரந் திறப்பித்தல், பிரசாதவழியிலே வாயுவைச்செலுத்துதல், நீர் உதிரம் முதலியதாதுக்களை அடக்குதல் முதலியவைகளை யுணர்த்துவது.

யோகத்தில்யோகம்.

ஞானேந்திரியங்களையும் கன்மேந்திரியங்களையும் உள்ளேயடங்கவொடுக்கியிருந்து, மூர்ச்சிக்கும் பிராணவாயுமுதற் பத்துவாயுவுமியங்காமற் பிராணவாயுவையுங் கபாலத்திலே யடக்கிச் சற்றுநேரம் மனத்தினைவிகற்பியாது, மூலாதாரம் நாற்சதுரமும், சுவாதிட்டானம் முச்சதுரமுமாக இப்படி ஆறாதாரத்தையும் மூன்றுமண்டலத்தையும் அசபாமந்திரத்தைக் கீழ்மேலாகவுச்சரித்து வாயுவையேற்றி

மேலே சென்று ஆகாயத்தின் சந்திரகலையிலே அக்கினியோடே யுறைத்தலினாலே யுருகிவிழுமமுதைக்கொண் டுடலமெங்கும்நிறைத்து, அகாராக்கரத்தினாலே திருக்கூத்தைத்தியானித்து அந்தத்திருக்கூத்தோ டொன்றுபட்டவனாகி அந்தநடனத்தின்வழியிலேதியானமென்றுந் தானமென்று மிரண்டுபடாமலிருந்து தூங்குவதனையுணர்த்துவது.

யோகந்நில்ஞானம்.

மண்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யாவற்றையும் கருதிக்குறிக்கும் வடிவாதல் அதாவது மண்ணைக்குறித்ததியானம் வச்சிரகாயஞ் சாதித்தல், நீரைக்குறித்ததியானம் வாயுவுள்ளடக்கிப் பவனமொடுக்கி ஒன்பதுவாயிலினும் நீர்செல்லாது அடக்கி நீரில்நடத்தல் கிடத்தல் அகமருஷணஞ்செய்தல் ஆயிரமுகமிருத்தல் முதலிய இயற்றுவது. தீயாவது மூலாக்கினியை யெழுப்பிக் கபாலத்தைவெடிப்பித்துடலை வெந்தபுரிபோலாக்கி நெருப்புள் நிற்க விருக்கக்கிடக்கச் செய்வது. காற்றாவது வாயுவை யுடலெங்குமோட்டிக் காயத்தோடாகாயத்திற்செல்லப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்யவருதல். வடிவில்லாதவாகாயம் உடலைச்சூனியமாக்கல் உயிரைச் சூனியமாக்கல் அறிவைச் சூனியமாக்க லிவையாம். இதனால் அணிமா மகிமாவுமாம். ஒளியாவது நாசிநுனி புருவமத்தியம் விளக்குள்ளொளி மின்னொளி விந்துவொளி உள்ளொளிமுதலான வொளிகளைத் தியானிக்கை. சூனியமாவது எல்லாந் தன்னிடமாகத் தானெங்குஞ்செல்ல வியற்றுகை. வாயுவைநிறைவாகக்கண் டந்நிறைவோ டறிவுநிறைதலாம்படிநிற்றல், அக்கரங்களாவது ஔகாராதி அக்கரங்களைத் தனித்தனியே தியானித்தல், விந்தாவது குறித்தபொருளிலே யுரைப்பதும் அதிலே யடங்கச் சங்குகடல்மணிபோல வோசையெழுவது. இவையாதிவற்றின் கூறியநிலையே நிலையாக இவற்றொன்றின்வடிவாய் அந்நிலையிலே மனமும் வாயுவுமடங்க வவைதானே அறிவுமாய் வேறுசற்றும் ஊன்

உளக்கங்களிலும் பேதியாமல் அவ்வுண்மையின் மனக்கவலையிற்ரொ ன்றுபட்டதாகக் கண்டுகொண்டுநின்ற வத்தன்மைகள் பெறுவது ஆகியவிவற்றை யுணர்த்துவது.

நான்காவது சாதனம்.

ஞானமாவது ஆன்மாவாகிய தன்னைச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்தல் அதாவது புறத்தொழில் அகத்தொழிலிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின்மாத்திரையாமேன உருவம் அருவுருவம் அருவம்என்னு முத்திறத் திருமேனிகடந்த அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நின்ற முதல்வனிடத்துச்செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும். இது ஞானத்திற்சரியை, ஞானத்திற்கிரியை, ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் ஞானமென நால் வகைப்படும்.

ஞானத்திற்சரியை.

ஞானத்தினிற்பார் நயிட்டிகரென்றுஞ் சாதகரென்று மிருவகையாம் அவரின் நயிட்டிகராவார் சந்தத நிட்டையிலேயிருப்பர். அவர்க்குச் சரியைமுதலான கிரியைசொல்லாதாம், சாதகியாயுள்ளவர்க்கு முன்னே சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற்சரியை சொல்லப்படும் அதாவது யானெனதென்னுந் தன்மையுட னிராக்காலமெல்லாஞ் சூக்குமவுடலிலே புசிப்பித்துக்கொண்டுநின்ற முறைமையுக்கண்டு மீளவுந் தூலதேகத்திலே கூடினமுறைமையுமறிந்து சுத்தசலத்தான் மூசுத்தி முதலானவைசெய்து பஞ்சாக்கரங்கூடின ஈசானுதியாலே திருநீறுசாத்தி தத்துவங்கள் முப்பத்தாறுஞ் சுத்தமாகிறதாக்கண்டு ஆசமனம்பண்ணி நியாசஞ்செய்து தர்ப்பிததுவிடுவது முதலிய வுணர்த்துவது.

ஞானத்திற்கிரியை.

பிருதிவியாதி தத்துவங்களைச் சடமெனக் காண்டலாகிய பூதசுத்தியும், திருவருளானன்றி அங்ஙனம் ஆன்மா அறியாதெனக் காண்

 ௨-௬-16

டலாகிய ஆன்மசுத்தியும், கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த்துற்றனவெல்லாந் திருவருளெனக் காண்டலாகிய திரவியசுத்தியும், திருவைந்தெழுத்தைச் சிவமுன்னாகக் கணித்தலாகிய மந்திரசுத்தியும், யாண்டும் நீக்கமறவியாபித்து நிற்குமுதல்வன் இவ்விலிங்கத்தினுமுளன்எனக் காண்டலாகிய இலிங்கசுத்தியுமாக ஐந்துசுத்தியுஞ்செய்து வழிபடுதலை யுணர்த்துவது.

ஞானத்தில்யோகம்.

எழுத்தக்கரைந்தும் சத்தியும் அவற்றின்பொருள் சிவமுமாம். இவ்வகையன்றிச் சிவனெழுத்து முதலும், சத்தியெழுத்திரண்டாவதும், உயிரெழுத்து மூன்றாவதும், திரோதானவெழுத்து நாலாவதும், மலவெழுத் தைந்தாவதும் அடைவுபெற்று நிற்குமாகையால், இவ்வெழுத்தைச் சொன்னவடைவி லுச்சரியாது திரோத மலம் கடையாயிருப்பதைத் தலையிலேயாகக்கொண்டு ளுமதுதியானிக்குங் காலத்திற் போகவழியாய்விடுமெல்லது முத்திவழியாகாது. இவ்வெழுத்தை ஞானவழியாகப்பார்த்துச் சிவனாலே சத்தியுஞ் சத்தியாலேயான்மாவும் ஆன்மாவைப்பற்றிப் போகத்தைக்காட்டுந் திரோதமுமத்திரோதத்தானடக்கு மலமுமென்று தெரிசித் துச்சரிக்குநேரத்தில் ஆன்மாத்திரோதமுதலான வுச்சாரணையி லான்மாப் பின்னின்று முன்னாய்த் திரோதத்தைப்பற்றுவதுபோல வான்மாவடைவி லுச்சாரணத்திலுந் திரோதமே பற்றும்பொருளையுணர்ந்து வேறுபாடின்றி யொன்றொன்றாகிய திரோதங்கூடாமற் திரோதமலநிலைகளைஆன்மாவிட் டருளிலேயுற்று நிற்குநிலையாக வுச்சரித்தால் அவ்வுச்சாரணைங் குற்றமற்றான்மா நடுவேயாய்ப்பற்றுஞ் சிவத்திலே ஆன்மாக்கருத்தேகொண்டுகொட வெப்போது முச்சரிப்பதனை யுணர்த்துவது.

ஞானத்தில்ஞானம்.

பெத்தர்களாயினோர் மருண்மேலீட்டினாலே சிவமுற்றுந் தோன்றப்பெறாது பிரபஞ்சவாசனையோடு நிற்குநிலைபோல, முத்தர்களா

யினோர் அருண்மேலிட்டினாலே பிரபஞ்சவாசனை முற்றுந்தோன்றப் பெறாது சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் நிற்குநிலையை உணர்த்துவது.

சாதனசங்கிரகம்.

முதலாவதுசாதனம்.

சரியையிற்சரியை:—திருக்கோயிலில் அலகிடல் மெழுகல் முதலியன.

சரியையிற்கிரியை:—உருமூர்த்தியை வழிபடல்.

சரியையில்யோகம்:—நெஞ்சின்கண் முதல்வனைத் தியானஞ் செய்தல்.

சரியையில்ஞானம்:—தியானபாவனையின் உறைப்பினால் ஓருபவவுணர்வு நிகழ்தல்.

இரண்டாவதுசாதனம்.

கிரியையிற்சரியை:—பூஜைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களெல்லாம்செய்து கோடல்.

கிரியையிற்கிரியை:—ஆகமத்தில் விதித்தவாறே ஐவகைச்சுத்தி முன்னாகச்செய்யும் பூசனை.

கிரியையில்யோகம்:—அகத்தே பூஜை, ஓமம், தியானம்,மூன்றற்கு மூவிடம்வகுத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அந்தரியாகம்.

கிரியையில்ஞானம்:—அந்தரியாகவுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓருப வுணர்வு.

மூன்றாவதுசாதனம்.

யோகத்திற்சரியை:—இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமமென்று நான்கும்.

யோகத்திற்கிறியை:—பிரத்தியாகாரமும் தாரணையும்.

யோகத்தில்யோகம்:—தியானம்.

யோகத்தில்ஞானம்:—சமாதி.

நான்காவதுசாதனம்.

ஞானத்திற்சரியை:—கேட்டல்.

ஞானத்திற்கிரியை:—சிந்தித்தல்.

ஞானத்தில்யோகம்:—தெளிதல்.

ஞானத்தில்ஞானம்:—நிட்டைகூடுதல். (அத்துவிதநிலை)

இக்கட்டளையியற்றினர் அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களிலொருவராய வாயிலாநாயனர் பரம்பரையில்வந்த சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவர் அஷ்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தரர்.

சித்தாந்தசாதனக்கட்டளை

முற்றிற்று.